

לאחיה רובין!

בשמי ובשם בנות הפנימייה, וכמובן בשם הצוות, אני כותבת מכתב זה..
להודות לך על ערב טיש מאוד מיוחד.

מהרגע שהתקרבנו אל החדר האור קולי, שמענו את המוזיקה החסידיית
המרגיעה והמשלהבת כאחד.. וכשנכנסנו, נגלה בפנינו שולחן גדול, ערוך מכל
טוב ובסופו עומד אדם בלבוש חסיד שיישר הכניס אותנו לאווירה..

הסברת על תנועת החסידות, על משמעותו וסגולותיו של השיר, גרמת לנו
לשיר את השירים הכ"כ פשוטים אך, כ"כ מרגשים כאחד.. שנתנו בנו תחושה
של יחד, של חמימות, של פתיחות, של רצון לקבל ולדעת יותר..

הסברת על קדושת הטיש, קידשת על היין והסברת שכל האוכל כעת מקודש
וגרמת לנו להרגיש זאת ולהדבק בדרך וכך, אחת אחרי השנייה החלה לברך
ולקדש את הסעודה כשקריאות נלהבות של "אמן" נשמעו מכל עבר..

הראית לנו קטעים אותנטיים מטישים חסידיים. הכמות של האנשים..הדבקות..
עוצמת השירה.. חדרה ללב כל אחת מאיתנו..
סיפרת סיפורים אמיתיים שנותנים כיוון אחר להסתכל ולשאוף אליו.. ולהאמין
שבאמת יש סגולות בטיש החסידי..

בערב אחד הצלחת גם ללמד, גם להעביר מסרים ותחושות חזקות, והכל תוך כדי
שילוב הבנות ואוירה פתוחה ונעימה שגרמה לנו ליהנות ממך מאוד.

ישר כוחך!

תמשיך לעשות חייל..

רוית, בשם כל בנות אולפנת "נווה שרה הרצוג".